

Udenfor de af Udvalget gjorte Indſtillinger, ſom findes i Betænkningen, være ingen ſaadanne fremkomne, ligesom der heller ikke var ſtillet noget Vædringsforſlag til diſſe Indſtillinger.

Indſtillingerne fattes under Forhandling.

Scavenius: Da det lader til, at Udvalgets ærede Ordfører ikke er tilſtede, vil jeg tillade mig paa Mindretallets Vegne, hvortil han forøvrigt ogſaa hører, at anbefale Indſtillingen under Nr. 2, ſom gaar ud paa, at et Andragende fra Komiteen til Dannelsen af en Hjælpefond til Fordel for trængende Medlemmer af Selſkabet „De danſke Vaabenbrødre“ og deres Enker om Fritagelse for Stempelafgift af det Induſtriloteri, hvorpaa Komiteen under 24de November f. A. erholdt Konceſſion, henviſes til Finantsministeren. Andragerne oplyſe i deres ſkriftlige Begjæring, at denne Komite ikke alene vil underſtøtte trængende Medlemmer af Selſkabet „De danſke Vaabenbrødre“ og deres Enker, men ogſaa andre Invalider, ſom ſtaa udenfor Selſkabet, men at den ikke kan gjøre dette med den Indtægt, ſom Induſtriloteriet giver for Diebliffet, og Komiteen vil kun være iſtand til paa den Maade at udvide ſin Virkſomhed, naar den faar den Løtſe, ſom den her andrager om. Jeg vil ſtrag gjøre den Indvæmmelse, at Henviſningen af dette Andragende egentlig talt ikke kan ſiges at være overensſtemmende med de allerbedſte Principer, men naar jeg dog alligevel har været med til at anbefale dette, er min Grund ſimpel og kortelig den, at der tidt og ofte er talt ſaa meget i denne Sal om, at man bør gjøre mere for Invaliderne, end Staten gjør; man bør hjælpe dem paa en eller anden Maade. Nuvel, her er en Maade, hvorpaa endel af diſſe Menneſter kunne hjælpes. At det er tvivlſomt, om denne Maade juſt er den allerbedſte i enhver Henſeende, ſkal jeg være meget villig til at indrømme; men ſikkert er det, at endel af diſſe Menneſter paa denne Maade vil kunne hjælpes. Derfor er jeg med til at anmode det høie Thing om at henviſe dette Andragende til Finantsministerens velvillige Overveieſe. Jeg tror ikke, at Folkethinget, ſelv om det ſtemmer for denne Henviſning med den Bevidſthed, at det ikke er overensſtemmende med de ſtrængſte Principer, dog i ſaa Henſeende gjør Andet, end hvad det tidligere har gjort.

N. Nielsen: Under Betænkningens Nr. 76 er der omtalt et Andragende, hvis Realitet ikke er behandlet til Ende i Udvalget, men hvorom det hedder, at Udvalget ikke gjør Indſtilling af den Grund, at der er indgivet et Andragende til Ministeriet, hvorpaa der ikke er indløbet Svar. Et ſaadant Svar er imidlertid indløbet ſenere, men ſaa ſent, at Andragerne ikke have kunnet ſende det til Udvalget. Andragendet angaar

Flytningen af Jernveisſtationen ved Bording, og da der i Svaret ikke angives nogen Grund til, at Flytningen ikke kan finde Sted, ſtal jeg paa Andragerens Vegne tillade mig at henſtille til den ærede Miniſter, om der ikke nu, da der i Anledning af det nye Baneanlæg fra Herning til Skjern vil komme forſkjellige af de kyndige Mænd, ſom have med Ledelſen af den Slags Ting at gjøre, til at paſſere denne Station flere Gange, af den ærede Miniſter kunde ſørges for, at der i Løbet af en nær Fremtid kunde foretages et Syn paa Stedet, ſaa at det derved kunde blive afgjort, om Andragerens Begjæring er berettiget eller ikke.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem bemærkede rigtig, at der ikke er fremkommet nogen Indſtilling om dette Andragende, og da det ærede Medlem heller ikke ſelv har ſtillet Forſlag derom, foreligger det ikke til Forhandling.

Berg: Da den ærede Ordfører er fra-værende, vil jeg ſom Formand for Udvalget ſige et Par Ord paa hans Vegne angaaende den førſte Indſtilling. Inden jeg gaar videre, ſkal jeg tillade mig at bemærke, at, da der — ſaaledes ſom Thingets ærede Formand gjorde opmærksom paa — ikke foreligger nogen Indſtilling angaaende den Sag, ſom nu blev berørt, ſaa kan det fiſte Spørgsmaal, ſom den æredeALER reiste, hvis der bliver Tid dertil, blive behandlet i Finantsudvalget, naar de Dplyſninger komme til, ſom det ærede Medlem angav ere komne, og forſaavidt kan Spørgsmaalet jo maatte ſenere blive gjort til Gjenſtand for Indſtilling til Thinget. Jeg kjender ikke nøiere til Sagen, men det er jo muligt, at der kan komme en Indſtilling paa denne Maade, naar Ministeriets Svar har foreligget for Finantsudvalget. — Med Henſyn til det Indſtillingspunkt, ſom angaar Ribe, ſtal jeg henviſe til den udførlige Meddeleſe i Betænkningen. Udvalget har været enigt i at ønske, at der kunde findes en Form, under hvilken man kunde komme Ribe By tilhjælp under dens trykkede Forhold. Vi have i ſaa Henſeende forhandlet med den ærede Indenrigsminiſter, og vi have ſaaet det Indtryk af den ærede Miniſters Meddeleſer, at han i Virkeligheden har ſamme Betragtning af denne Sag ſom vi. Naar nu Sagen foreſlaas henviſt til den ærede Miniſter, har Udvalget dermed ment, at man ønsker, at den ærede Miniſter vil tage Spørgsmaalet under Overveieſe haade med Henſyn til den Maade, paa hvilken der kan hjælpes, og det Omfang, hvori denne Hjælp kan ydes, og eventuelt, hvis den ærede Miniſter kommer til den Anſkuelse, at der er Noget at gjøre, at der da fra Regjeringens Side vil blive fremsat et Forſlag til Behandling i Rigsdagen i næſte Samling. Det er en Selvfølge, at Udvalget ſaavelſom de enkelte Medlemmer maa forbeholde ſig Frihed overfor et ſaadant Forſlag. Man vil ikke forud